

Correspondence address: PO Box 75201, 1070 AE Amsterdam, The Netherlands

7 oktober 2023

Graag maken wij gebruik van de gelegenheid om te reageren op de consultatie die op 16 september is opengesteld over de verlenging van de transitieperiode naar het nieuwe pensioenstelsel.

De belangrijkste wijziging in het voorstel, het uitstel van de uiterste datum voor de overgang naar het nieuwe stelsel naar 1 januari 2028, is eerder toegezegd in de behandeling van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer. Nieuw is dat nu ook wordt voorgesteld de uiterste datum voor afronding van transitie- en implementatieplan voor regelingen ondergebracht bij verzekeraars en PPI's met een jaar te verschuiven, namelijk naar 1 oktober 2027. Die aanpassing lijkt ons zeer terecht; een periode van 15 maanden tussen voltooiing van het transitieplan en de daadwerkelijke transitie dient in het geval van deze regelingen geen enkel doel en kan integendeelodeloze nadelige consequenties hebben, bijvoorbeeld in geval van tussentijdse materiële wijzigingen optreden in economische omstandigheden en/of werknemerspopulatie.

Van twee andere onderdelen is opvallend dat deze in het voorstel juist niet wijzigen.

In de eerste plaats betreft het de uiterste datum tot wanneer de fiscale ruimte wordt verruimd om compensatie voor afschaffing van de doorsneesystematiek via premies te financieren. Die uiterste datum schuift niet mee en blijft staan op 1 januari 2037, zodat bij transitie op de uiterste transitiedatum een compensatieperiode resteert van negen jaar, in plaats van de beoogde (minimaal) tien jaar. Hoewel de vermoedelijke impact hiervan beperkt zal zijn, is deze wat ons betreft niet in de geest van de gemaakte afspraken. Ook omdat naar onze verwachting de totale pensioenpremie (afgezien van eventuele compensatiepremies) eerder zal afnemen dan toenemen (mede ten gevolge van de gestegen rente), als ook omdat de effectieve benutting van de compensatieruimte naar verwachting beperkt zal zijn, pleiten wij ervoor een minimale compensatieperiode van tien jaar te handhaven. Een onbedoelde consequentie daarvan zou zijn dat ook fondsen die hun transitie ondanks de verlengde transitieperiode niet uitstellen een langere compensatieperiode zouden krijgen. Die consequentie kan wellicht worden vermeden door wettelijk te bepalen dat enkel en alleen voor fondsen die overgaan na 1 januari 2027 de verruimde fiscale ruimte geldt tot 1 januari 2038.

drs. W. Hoekert AAG

Prof. E.M. Meijerslaan 5
1183 AV Amsterdam
The Netherlands

T +31 88 543 3000
M +31 64 994 7095
E wichert.hoekert@willistowerswatson.com
W willistowerswatson.com

Towers Watson Netherlands BV;
Handelsregister Amsterdam nr: 34308104
Op alle door ons geleverde diensten zijn algemene voorwaarden van toepassing.
De algemene voorwaarden liggen op onze kantoren ter inzage en worden u desgewenst toegezonden.
Ook zijn ze beschikbaar www.towerswatson.com/nl-NL/voorwaarden-en-vergunningen.

In de tweede plaats, en belangrijker, blijven ook de uiterste indieningsmomenten voor transitie- en implementatieplannen voor pensioenfondsen ongewijzigd – namelijk respectievelijk 1 januari 2025 en 1 juli 2025. Voor aanpassing daarvan is, zo vermeldt de Memorie van Toelichting, geen noodzaak gebleken. Daarnaast wordt aangevoerd dat juist door beide mijlpalen ongewijzigd te laten wordt voorkomen dat de voorbereidingstijd van pensioenfondsen en pensioenuitvoeringsorganisaties onveranderd onder druk zou blijven staan.

Dat laatste argument is niet onterecht maar gaat naar onze mening slechts ten dele op. In de praktijk kunnen pensioenuitvoeringsorganisaties en pensioenfondsen ook als er nog geen volwaardige transitieplannen zijn voortgang maken in hun voorbereidingen. Waar nodig kunnen vooruitlopend op finale transitieplannen fundamentele keuzes die de uitvoering sterk beïnvloeden (zoals in het bijzonder de contractskeuze) eerder worden geformaliseerd.

Er is een evident belang (dat door partijen naar onze indruk in de meeste gevallen ook ten volle wordt onderkend) bij voortvarende besluitvorming van sociale partners. Uitstel van het uiterste indieningsmoment voor het transitieplan zou aan die urgentie niet af moeten doen. Toch zijn daarvoor naar onze mening goede redenen, niet in de laatste plaats de onduidelijkheden en onvolkomenheden in wet- en regelgeving die nog moeten worden weggenomen.

Sterker nog zijn diezelfde onvolkomenheden ook een argument voor aanpassing van het uiterste indieningsmoment voor het implementatieplan, waarbij voor dat laatste uiteraard de reactietermijnen voor DNB onverminderd van kracht blijven.

Meer in het algemeen is de lange periode die door de aanpassing van het uiterste transitiemoment en de ongewijzigde mijlpalen kan ontstaan tussen het opstellen van de plannen en de feitelijke transitie onwenselijk. Die heeft immers onvermijdelijk tot gevolg dat de kans groter wordt dat omstandigheden en scenario's zodanig ingrijpend wijzigen dat de oorspronkelijk ingediende plannen (ook als daarin gebruik is gemaakt, zoals verplicht, van gevoeligheidsanalyses) minder toepasbaar worden.

Wij zien al met al voldoende gronden om al nu (en niet op een later moment alsnog) de beide mijlpalen, maar in elk geval die voor het implementatieplan, eveneens uit te stellen.